

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 1.Pf.20.041/2023/4.

A felperes: felperes, felperes címe

A felperes képviselője: dr. Nehéz-Posony Katinka ügyvéd, ügyvéd címe

Az alperes: alperes, alperes címe

Az alperes képviselője: Dr. Nagy János Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 35.P.20.779/2022/8.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit azzal hagyja helyben, hogy az abban foglalt, az illeték megfizetésére kötelező rendelkezés szerint fizetendő összeget is e határozat meghozatalának napját követő 60. (hatvanadik) napig kell teljesíteni a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 150.000 (százötvenezer) forint másodfokú perköltséget, továbbá az államnak 240.000 (kétszáznegyvenezer) forint fellebbezési illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára e határozat meghozatalának napjától számított 60 napon belül.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes szülésznő, tanulmányait többek között az Amerikai Egyesült Államokban folytatta. Szülésznői szakképesítését 2011. szeptember 23-án honosította, 2011. november 11-én jegyezték be az Állami Egészségügyi Ellátó Központ által vezetett működési nyilvántartásba. A felperes ezután lakóhelyén, településen intézetén kívüli szülésre szolgáló intézményt hozott létre.

[2] A felperes házastársa, személyl először település polgármestere lett, később az országos politikába is bekapcsolódott.

[3] 2019 januárjában a felperest tanúként hallgatták ki egy büntetőeljárásban, amely a felperes intézményében született, majd két hónaposan elhunyt gyermek szülei ellen volt folyamatban. A felperes felelőssége az ügyben nem merült fel. A tanúvallomást követően több cikk jelent meg a felperesről, ezekben szülésznői tevékenységét megalapozatlanul összefüggésbe hozták az újszülött halála miatti büntetőeljárással.

[4] Az alperes által működtetett ripost.hu online hírportál 2019. február 25-én „személyl és felesége sötét világban él” címmel cikket tett közzé (1. cikk). A cikk az alábbiakat tartalmazta:

[5] „Az ismert gyermekorvos, gyermekorvos a közösségi oldalán felháborodott bejegyzést tett közzé, miután a 24.hu-n személy1 és felesége, felperes hosszú interjújában próbálta mentegetni bábacégük botrányait.

[6] Elképesztő ez a szakmaiatlanság és sötétség, és hozzá nem értés. Milyen színvonalon működhetett az otthonszülés egy ilyen nő kezei alatt? - írja az ország egyik legismertebb gyerekgyógyásza, hozzátéve, hogy személy1ék láthatólag nem a nyugat-európai protokollokat követik, hanem a saját sötét alternatív világukat.

[7] gyermekorvos kifogásolta, hogy az ellenzéki politikus és felesége továbbra is arra hivatkozik, hogy az orvosi irányelv csak ajánlás, betartani nem kötelező, a K-vitamin pedig (az otthonszülésznő szerint) nem hatásos, illetve mérgező, mert sósav van benne, és azt a gyerek szájába adjuk.

[8] »Remélem, hogy holnap már a konyhasó ellen is tiltakozni fog, mert NaCl klór a klórgáz pedig betiltott vegyi fegyver, amivel a háborúban ölték meg embereket« - írta posztjában az ismert gyermekgyógyász.

[9] Az interjú azért született, mert büntetőeljárás folyik egy öt évvel ezelőtti csecsemőhalál ügyében és a perben – egyelőre – tanúként hallgatták meg a települési polgármester feleségét.

[10] A vádirat szerint a csecsemő azért halt meg, mert nem kapta meg a véralvadáshoz szükséges, kötelezően előírt K-vitamint, és amikor agyvérzés miatt rosszul lett, nem hívtak hozzá orvost.

[11] Kiderült, hogy felperes nyolc évig vezetett le úgy születeket, hogy nem ismerte a kötelező szabályokat. Ráadásul a cég honlapja és adóbevallása ellentétben állt egymással, kiderült, hogy sokkal kevesebb bevételt vallottak be, és sokkal kevesebb bevétel után adóztak, mint amennyi pénzt a fix áras születekből beszedhettek.

[12] Az ügyben kifejezetten kínos a települési polgármesternek, hogy a cég2 Kft.-ben személy1 volt az ügyvezető és a tulajdonos is az alapítástól, azaz 2011 decemberétől egészen 2017 decemberéig. Azaz a fenti időszakban végig a későbbi polgármester volt a felelős a cég működéséért, így a pénzügyi beszámolóért is.

[13] Az idézett interjújában – amely teljes terjedelmében [itt](#) (link) olvasható – a polgármester és felesége közösen mentegetőzött, és azt a látszatot próbálták kelteni, mintha az ügy mögött politikai szándékok húzódnának meg.”

[14] A Fővárosi Ítéltábla az origo.hu-t kiadó cég3 Kft.-t a felperes jóhírnévhez és hangfelvételhez való jogának sérelme miatt 2.Pf.20.757/2020/6. számon 2021. február 16-án hozott jogerős ítéletében elmarasztalta. Megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa kiadott origo.hu online hírportálon 2019. január 30-án közzétett, „személy1 felesége miatt halt meg egy újszülött” című cikk címében valótlanul állította, hogy a felperes miatt halt meg egy újszülött. Megállapította, hogy a cég3 Kft. alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa kiadott origo.hu online hírportálon 2019. január 30-án közzétett, „személy1 felesége miatt halt meg egy újszülött” című cikkben, valamint 2019. január 31-én közzétett „személy1 és felesége cége több csecsemő halálában érintett” című cikkben azt a valós tény, hogy otthonszülésben több csecsemő életét vesztette, abban a hamis színben tüntette fel, mintha a cikkben idézett csecsemők halálát a felperes tevékenysége okozta volna. A bíróság megállapította, hogy a cég3 Kft. alperes megsértette a felperes hangfelvételhez való jogát azzal, hogy a fent megjelölt két cikkben a felperes hozzájárulása nélkül használta fel a 2019. január 4-én a felperes által a Budapest Környéki Törvényszéken tett tanúvallomásának hangfelvétel-részleteit. A bíróság kötelezte a cég3 Kft. alperest a jogsértés abbahagyására és eltiltotta a felperes személyét érintő és jóhírnevét sértő további

közlésektől, továbbá arra is kötelezte, hogy nyolc napon belül tegye közzé az ítélet rendelkező részét a cikkek elérhetőségi helyén – a cím alatt a szöveg felett – amíg az írások az interneten elérhetőek, azok eltávolítása esetén pedig az eredeti szöveggel azonos webcímen, legkevesebb egy év időtartamra. Kötelezte a bíróság az alperest, hogy nyolc napon belül a felhasznált és nyilvánosságra hozott hangfelvételt távolítsa el és fizessen meg a felperesnek 2.000.000 forint sérelemdíjat és ennek 2019. február 1-től esedékes késedelmi kamatát.

[15] A felperes két sajtó-helyreigazítási pert nyert azzal kapcsolatban, hogy a TV2 Tények című műsorának 2019. február 7-i adása, valamint a PestiSrácok online portál egyik – ugyanezen a napon megjelent – cikke valótlanul híresztelte róla, hogy éveken keresztül működési engedély és honosított diploma nélkül vezetett le otthonszüléseket.

[16] A felperesről megjelent cikkek miatt a felperes által működtetett egészségügyi szolgáltató intézmény és az abban született gyermekeket komplikációk esetén fogadó intézmények addig kiegyensúlyozott kapcsolata megváltozott. Előfordult, hogy a szülők ellen eljárást indítottak a kórház jelzése alapján. A felperes egyre nagyobb teherként élte meg a vele történeteket, majd úgy döntött, hogy tevékenységét befejezi. A felperes szakmájában és az egészségügyben azóta nem tudott elhelyezkedni.

[17] Az alperes által kiadott ripost.hu online hírportál 2021. augusztus 10-én „Csecsemők halálát okozhatta személy1 és felesége bábapraxisa” címmel cikket közölt (2. cikk) az alábbi tartalommal:

[18] „személy1, a mostani baloldali előválasztási színjáték oszlopos tagja volt »A cég2« nevű bábapraxiis ügyvezetője.

[19] A mostani baloldali előválasztási színjáték oszlopos tagja, személy1 volt »A cég2« nevű bábapraxiis ügyvezetője, akinek feleségét, felperes szülésznőt tanúként hallgatták meg 2019 nyarán. Kiderült, az otthonszülést lebonyolító cégükben dolgozó nő nyolc éven át úgy vezetett le otthonszüléseket, hogy nem ismerte azon irányelveket, miszerint az újszülötteknek a vérzékenység megelőzésére kötelezően K-vitamint kell kapniuk. Ráadásul olyan áltudományos összeesküvés-elméletekben hitt, melyek szerint a K-vitamin leukémiát okozhat, ezért nem adta be, csak külön a szülő kérésére. Mindez hozzájárult ahhoz, hogy az ő gondatlansága miatt életét veszítette egy alig két hónapos csecsemő – írja az Origo (link) internetes portál.

[20] A portál emlékeztet, személy1 felesége éveken át vezethetett le úgy otthonszüléseket, hogy arra nem lett volna joga: - nem volt érvényes működési engedélye, - nem volt ÁNTSZ-engedélye, - a felsőfokú szakirányú végzettséget igazoló okiratot is csak később honosította, különbözeti vizsgával. felperes szülésznői tevékenysége két olyan csecsemő (link) kapcsán került fókuszba, akik súlyos emberi mulasztások miatt haltak meg. Egyikük, személy2 agyvérzés miatt bekövetkezett halálakor mindössze hét hetes volt (link). Az agyvérzés legfőbb oka az volt, hogy a kicsi nem kapta meg születése után a kötelezően előírt, korai vérzékenységet megelőző K-vitamint. felperes maga is elismerte, hogy csak akkor ad K-vitamint az újszülöttnak, ha a szülő beszerzi azt valahonnan, és kéri, ő ugyanis állítása szerint nem jut hozzá, azt csak orvos írhatja fel. Ráadásul azt is állította, hogy szerinte a K-vitamin leukémiát okozhat, ami pedig teljesen valótlan feltevés és súlyos ismereti hiányosságokra utal. felperes felelőssége az ügyben nem csak azért merült fel, mert nem adott K-vitamint az újszülöttnak, hanem azért is, mert szakmai felügyelet nélkül vezette le a szülést, és meghamisíthatta az otthonszülés dokumentációját. A papírokon feltüntették a BSC-típusú szülésznői végzettséggel rendelkező orvos nevét, mintha részt vett volna a szülés levezetésében - írja az Origo (link) internetes portál. Egy másik eset 2015-ben lett országos hír, amikor is a felperes által levezetett szülést követően egy baba meghalt. Akkor egy települési lakásban vezetett le egy otthonszülést. Végig hallották a szívhangot, az anya érezte

a magzat mozgását is. Ahogy azonban a baba megszületett, nem vett levegőt. A bába és társa nem tudta újraéleszteni. A mentőket csak ezután riasztották, de már ők sem tudtak segíteni. Az Origo felidézi személy³ esetét is, aki mindössze 19 hónapot élt. Mint írják: öt halálra éhezették másként gondolkodó, »fényevő« szülei. személy³ nem kapott oltásokat, kóros súlyvesztését a gyermekorvos is végignézte anélkül, hogy bármit tett volna. személy⁴t, aki mellesleg az előbb említett személy² nevű kisbaba háziorvosa is volt, 2016-ban foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetésért két év börtönre ítélték, egy évre felfüggesztve. Az ő születését is felperes segítette volna, azonban nem ért oda időben, hiszen a helyszíntől 245 kilométerre lakott, de ennek ellenére mégis elvállalta. felperest ráadásul a tárgyalás során a bírónak kellett felvilágosítani arról is, hogyan segíti a köldökzsinór elvágása a véralvadást. Szintén kiderült, hogy kis személy² még akkor is megmenthető lett volna, amikor már a kórházban küzdöttek az életéért az orvosai. Elölük azonban eltitkolták, hogy a csecsemő nem kapta meg az előírt K-vitamint.”

[21] A felperes 2021. december 15-én kelt levelében az alpereshez, mint adatkezelőhöz fordult, tiltakozott az adatai kezelése ellen és a jelen per tárgyává tett két cikk vonatkozásában kérte a hozzáférési jogának biztosítását, az adatkezelés megszüntetését és az írásokból a személyes adatai törlését. Az alperes a személyes adatok törlését megtagadta.

[22] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa kiadott ripost.hu online hírportálon 2019. február 25-én közzétett, „személy¹ és felesége sötét világban él” című cikkben azt a valós tényt, hogy egy csecsemő meghalt, abban a hamis színben tüntette fel, mintha a cikkben idézett csecsemő halálát a tevékenysége okozta volna (1. kereseti kérelem).

[23] Kérte annak megállapítását is, hogy az alperes megsértette a képmáshoz fűződő jogát azzal, hogy az általa kiadott ripost.hu online hírportálon 2019. február 25-én közzétett, „személy¹ és felesége sötét világban él” című cikkben hozzájárulása nélkül hozta nyilvánosságra a róla készült képet (2. kereseti kérelem).

[24] Kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa kiadott ripost.hu online hírportálon 2021. augusztus 10-én közzétett „Csecsemők halálát okozhatta személy¹ és felesége bábapraxisa” című cikkben valótlanul híresztelte, hogy gondatlansága miatt életét veszttette egy alig két hónapos csecsemő; szakmai felügyelet nélkül vezette le a szülést és meghamisíthatta az otthonszülés dokumentációját; éveken át vezethetett le úgy otthonszüléseket, hogy arra nem lett volna joga: nem volt érvényes működési engedélye, ÁNTSZ engedélye és a felsőfokú szakirányú végzettséget igazoló okiratot is csak később honosította, különbözeti vizsgával (3. kereseti kérelem).

[25] Kérte annak megállapítását is, hogy az alperes megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa kiadott ripost.hu online hírportálon 2021. augusztus 10-én közzétett, „Csecsemők halálát okozhatta személy¹ és felesége bábapraxisa” című cikkben azt a valós tényt, hogy otthonszülésben érintett több csecsemő életét veszttette, abban a hamis színben tüntette fel, mintha a cikkben idézett csecsemők halálát a tevékenysége okozta volna (4. kereseti kérelem).

[26] Kérte annak megállapítását, hogy az alperes sérti a személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jogát [Ptk. 2:43. § e) pont], mert az alperes az EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2016. április 27-i (EU) 2016/679. számú, a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló rendelet (továbbiakban: GDPR, Rendelet) 6. cikkében felsorolt megfelelő jogalap nélkül és a Rendelet 21. cikk (1) bekezdés alapján kifejezett tiltakozással szemben igazolt kényszerítő erejű jogos érdek nélkül, a tisztességes adatkezelés [5. cikk (1) bekezdés a) pont], a célhoz kötöttség

[Rendelet 5. Cikk (1) bekezdés b) pont] és pontosság [5. cikk (1) bekezdés d) pont] alapelveit megsértve kezeli a szakmai működésére, szakmai ismereteire vonatkozó, továbbá büntetőeljárásban tett tanú vallomásával összefüggő személyes adatait, illetve képmását, mint személyes adatot (5. kereseti kérelem).

[27] Kérte az alperes kötelezését a jogsértés abbahagyására és eltiltását a további jogsértéstől (6. kereseti kérelem).

[28] Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 8 napon belül az alábbi – a szakmai működésére, szakmai ismereteire vonatkozó, büntetőeljárásban tett tanúvallomásával összefüggő személyes adatainak, továbbá a képmásának – mint személyes adatnak - a törlésére: Az 1. cikkből: a képmását; “Az interjú azért született...” kezdetű mondatból a gondolatjel mögötti “- egyelőre -” szövegrészt. A “Kiderült, hogy felperes nyolc évig vezetett le úgy születeket, hogy nem ismerte a kötelező szabályokat.” mondatot. A 2. Cikkből: a cikk címéből: “okozhatta személyl és felesége bábapraxisa” szövegrészt; a cikkből törölje valamennyi helyről a felperes teljes (felperes) és rövidített (felperes) nevét; a “Mindez hozzájárult ahhoz, hogy az ő gondatlansága miatt életét vesztette egy alig két hónapos csecsemő - írja az Origo internetes portál.” mondatot; a “A portál emlékeztet, személyl felesége éveken át vezethetett le úgy otthonszületeket, hogy arra nem lett volna joga: - nem volt érvényes működési engedélye, - nem volt ÁNTSZ-engedélye, - a felsőfokú szakirányú végzettséget igazoló okiratot is csak később honosította, különbözeti vizsgával.” mondatot; “felperes felelőssége az ügyben nem csak azért merült fel, mert nem adott K-vitamint az újszülöttnak, hanem azért is, mert szakmai felügyelet nélkül vezette le a születe, és meghamisíthatta az otthonszülete dokumentációját.” mondatot; a “A papírokon feltüntették a BSC-típusú születesnői végzettséggel rendelkező orvos nevét, mintha részt vett volna a születe levezetésében- írja az Origo internetes portál.” mondatot; az “Egy másik eset 2015-ben lett...” kezdetű mondatból a “felperes által levezetett” mondatrészt; “Az ő születesét is felperes segítette volna, azonban nem ért oda időben, hiszen a helyszíntől 245 kilométerre lakott, de ennek ellenére mégis elvállalta.” mondatot (7. kereseti kérelem).

[29] Kérte az alperes kötelezését arra, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 8 napon belül tegye közzé az ítélet rendelkező részét az érintett cikkek elérhetőségi helyén – a cím alatt, a szöveg felett – amíg az írások az interneten elérhetőek, azok eltávolítása esetén pedig az eredeti szöveggel azonos webcímen, minimum egy év időtartamra (8. kereseti kérelem).

[30] Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 4.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére. Az 1. kereseti kérelemben foglalt jogsértésért 800.000 forint; a 2. kereseti kérelemben foglalt képmáshoz fűződő joga megsértéséért 200.000 forint; a 3.a) pontban foglalt jogsértésért 1.000.000 forint, a 3.b) pontban foglalt jogsértésért 500.000 forint; a 3.c) pontban foglalt jogsértésért 300.000 forint, a 4. pontban foglalt jogsértésért 1.000.000 forint, az 5. pontban foglalt személyes adatok védelméhez fűződő jog megsértéséért 200.000 forint sérelemdíjat (9. kereseti kérelem) igényelt.

[31] Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 1.000.000 forint után 2019. február 26-tól és 3.000.000 forint után 2021. augusztus 11-től kezdődően a kifizetés napjáig a mindenkori késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamat megfizetésére (10. kereseti kérelem).

[32] Az alperessel szemben perköltséget igényelt.

[33] Kereseteit a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:43. § d), e), g) pontjaira, a 2:45. § (2) bekezdésére, a 2:48. § (1)-(2) bekezdéseire, valamint a 2:51. § (1) bekezdés a), b), c) és d) pontjaira alapította.

[34] A jogsértések megállapítása és a személyiségi jogsértés felróhatóságtól független szankciói vonatkozásában tett részletes ténybeli és jogi előadása mellett a sérelemdíj iránti igényével kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a cikkek előzménye egy büntetőeljárás, amelyben tanúként hallgatta meg a Budapest Környéki Törvényszék 2019. január 4-én. Az eljárás egy olyan szülőpár ellen indult, akiknek a gyermeke 2012. november 12-én született az ő praxisában, intézetén kívül és aki két hónapos korában meghalt. A büntetőeljárás során arról tett vallomást, hogy az újszülött kapott-e K-vitamint és annak beadása kinek a feladata és felelőssége. Mivel a munkáját szabályozó, intézetén kívüli szülés ellátására vonatkozó jogszabályok nem szabályozzák a K-vitamin beadásának feltételeit, szakmai felelőssége nem merült fel az eljárásban. A konkrét ügyben 2021. június 6. napján hozott ítéletben a szülők felelősségét állapította meg a Fővárosi Ítéltábla. A kormányzathoz szorosan kötődő sajtószervek 2019-ben sokat foglalkoztak a büntetőeljárással, de ezen belül is elsősorban az ő szerepével és bábapraxisának működésével. Sorra jelentek meg az őt és politikus férjét lejárató cikkek, amelyek sértő és valótlan tényállításokat fogalmaztak meg mindkettőjük személyével kapcsolatban. Az írások miatt sajtó-helyreigazítási és személyiségi jogi eljárásokat indított, amelyekben minden bíróság megállapította a sajtószervek felelősségét.

[35] Az alperes több cikkben, visszatérően, kizárólag negatív színben foglalkozik a személyével, szakmai munkásságával. Az írások olyan embernek állítják be őt, aki szakmai mulasztások következtében újszülöttek haláláért felelős, munkáját engedély és szakképesítés nélkül végzi és okiratot hamisít. Az alperes mindezt a nagy nyilvánosság előtt teszi, az általa fenntartott és naponta több százvezres látogatottságú ripost.hu weboldalon és a közösségi médiában lévő oldalain. Ennek következtében nyilvános és privát zaklatások, megfélemlítések érik. Az alperes elmulasztotta az őt érintő két cikk szerzőjének feltüntetését, bűncselekménynek minősülő közléseket, tényállításokat tett és a forrást nem ellenőrizte, az érintettet nem kérdezte meg. A sérelemdíj egyik funkciója az anyagi kárpótlás, másrészt a magánjogi büntetés a hasonló jogsértések megelőzése érdekében. A nem vagyoni sérelmet okozó jogellenes magatartások szankciója esetében a kompenzációs és a megelőző (preventív) funkció nem különíthető el élesen.

[36] Az alperes ellenkérelmében a kereset részbeni elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Az 1., 2., 3., 6., 10. számú kereseti kérelem vonatkozásában ellenkérelmet nem terjesztett elő, azokat nem vitatta. Ezt meghaladóan a kereset elutasítását kérte.

[37] A felperes sérelemdíj iránti igénye vonatkozásában kifejtette, hogy a személyiségi jogsértés megállapításának nem automatikus következménye a sérelemdíj megítélése. A körülmények bírói mérlegelése adott esetben azt is eredményezheti, hogy a jogsértő nem kötelezhető sérelemdíj megfizetésére. A jogosultat ugyan nem terheli a hátrány bizonyításának a kötelezettsége, azonban a Ptk. 2:52. § (1) bekezdéséből kitűnően az érintett az őt ért nem vagyoni sérelemért követelhet sérelemdíjat. A felperes által igényelt 4.000.000 forint összegű sérelemdíj lényegesen túlmutat azon a mértéken, amelyet a bíróság a köztudomású tények alapján megállapíthatna, erre tekintettel pedig a felperest bizonyítási kötelezettség terheli a sérelemdíj mértékének megalapozottsága tekintetében.

[38] A felperes az általa csatolt, az origo.hu hírportál kiadója ellen kezdeményezett személyiségi jogi perben kihirdetett jogerős bírósági ítélettel maga igazolta, hogy ugyanilyen tartalmú közlések vonatkozásában a bíróság számára már 2.000.000 forint összegű sérelemdíjat állapított meg. A perbeli két írásnak az origo.hu portálon megjelent cikkhez képest nincs olyan többlettartalma, amely 4.000.000 forint összegű sérelemdíjra jogosítaná a felperest. Utalt a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.825/2021/4. számú ítéletének [31] bekezdésére, amely szerint „a sajtóközleményeket nem csupán a sérelmezett közlések megítélése során kell

egységesen, a teljes szövegösszefüggésre tekintettel értékelni. Az abban foglaltak által kiváltott hatás sem ítélt meg a sérelmes közlések egyenként, külön-külön értékelésével. A nem vagyoni sérelem kompenzálására szolgáló sérelemdíj összegét Ptk. 2:52. § (3) bekezdése szerint egyösszegben kell meghatározni.”

[39] Az alperes álláspontja szerint nincs lehetőség arra, hogy a felperes az általa megjelölt egyes jogsértések vonatkozásában külön-külön kérje a sérelemdíj megállapítását. Ennek összegét a bíróságnak a cikkek egészére tekintettel kell megállapítania, és ennek során a felperest a közlések miatt ért nem vagyoni sérelmet kell értékelnie, amely körben figyelembe kell vennie azt is, hogy a korábban ugyanilyen közlésekkel megjelent íráshoz képest a felperest érte-e további nem vagyoni sérelem, illetve jogosult-e a már megállapított 2.000.000 forint sérelemdíjon felül további sérelemdíjra. Megítélése szerint a felperes legfeljebb 500.000 forint összegű sérelemdíjra lehet jogosult.

[40] Köztudomású tényként hivatkozott arra, hogy a felperes személy1, korábbi ellenzéki közös miniszterelnök-jelölt felesége, aki mind az ellenzéki előválasztási, mind a parlamenti választási kampány során, férje oldalán aktív közéleti szerepet vállalt. A hvg.hu weboldalon 2022. március 23-án jelent meg egy cikk (<https://link>), amely szerint a felperes átvette az irányítást a férje közösségimédia-oldalai felett. A hír szerint a felperes elsőként arról írt, hogy a nőknek a férfiakkal azonos fizetés és megbecsülés jár, majd közzétette azt az interjút, amelyet a csoport akciócsoport készített vele és férjével. A politikus és felesége az Isztambuli Egyezmény ratifikálásáról, a női kvótáról és általánosságban a nők helyzetéről beszélgetett. A felperes tehát egyértelműen kilépett a magánszférájából, aktív közéleti szerepet vállalt, amelyre tekintettel a közszereplőkre vonatkozó fokozott tűrési kötelezettsége is fennáll a tevékenységeire vonatkozó kritikus véleményekkel kapcsolatban.

[41] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, az általa kiadott ripost.hu online hírportálon 2019. február 25. napján közzétett „személy1 és felesége sötét világban él” című cikkben azt a valós tény, hogy egy csecsemő meghalt, abban a hamis színben tüntette fel, mintha a cikkben idézett csecsemő halálát felperes tevékenysége okozta volna.

[42] Megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes képmáshoz fűződő jogát azzal, hogy az általa kiadott ripost.hu online hírportálon 2019. február 25. napján közzétett, „személy1 és felesége sötét világban él” című cikkben hozzájárulása nélkül hozta nyilvánosságra a róla készült képet.

[43] Megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa kiadott ripost.hu online hírportálon 2021. augusztus 10. napján közzétett „Csecsemők halálát okozhatta személy1 és felesége bábapraxisa” című cikkben valótlanul híresztelte, hogy a felperes gondatlansága miatt életét veszttette egy alig két hónapos csecsemő; a felperes szakmai felügyelet nélkül vezette le a szülést és meghamisíthatta az otthonszülés dokumentációját; a felperes éveken át vezethetett le úgy otthonszüléseket, hogy arra nem lett volna joga: nem volt érvényes működési engedélye, ÁNTSZ engedélye és a felsőfokú szakirányú végzettséget igazoló okiratot is csak később honosította, különbözeti vizsgával.

[44] Megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa kiadott ripost.hu online hírportálon 2021. augusztus 10. napján közzétett, „Csecsemők halálát okozhatta személy1 és felesége bábapraxisa” című cikkben azt a valós tény, hogy otthonszülésben érintett több csecsemő életét veszttette, abban a hamis színben tüntette fel, mintha a cikkben idézett csecsemők halálát felperes tevékenysége okozta volna.

[45] Megállapította továbbá, hogy az alperes sérti a felperesnek a személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jogát, mert az alperes megfelelő jogalap nélkül és a felperes által kifejezett tiltakozással szemben igazolt kényszerítő erejű jogos érdek nélkül, a tisztességes adatkezelés, a célhoz kötöttség és pontosság alapelveit megsértve kezeli a felperesnek a szakmai működésére, szakmai ismereteire, továbbá büntetőeljárársban tett tanú vallomásaival összefüggő személyes adatait, illetve képmását, mint személyes adatot.

[46] Kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelését követő 8 napon belül az alábbi személyes adatainak és képmásának a törlésére:

- a ripost.hu online hírportálon 2019. február 25. napján közzétett, „személy1 és felesége sötét világban él” című cikkből: a felperes képmását; „Az interjú azért született...” kezdetű mondatból a gondolatjel mögötti “- egyelőre -” szövegrészt; a “Kiderült, hogy felperes nyolc évig vezetett le úgy szüléseket, hogy nem ismerte a kötelező szabályokat.” mondatot.

- a ripost.hu online hírportálon 2021. augusztus 10. napján közzétett „Csecsemők halálát okozhatta személy1 és felesége bábapraxisa” című cikkből: a cikk címéből: “okozhatta személy1 és felesége bábapraxisa” szövegrészt; a cikkből törölje valamennyi helyről a felperes teljes (felperes) és rövidített (felperes) nevét; a “Mindez hozzájárult ahhoz, hogy az ő gondatlansága miatt életét vesztette egy alig két hónapos csecsemő - írja az Origo internetes portál.” mondatot; a „A portál emlékeztet, személy1 felesége éveken át vezethetett le úgy otthonaszüléseket, hogy arra nem lett volna joga: - nem volt érvényes működési engedélye, - nem volt ÁNTSZ-engedélye, - a felsőfokú szakirányú végzettséget igazoló okiratot is csak később honosította, különbözeti vizsgával.” mondatot; a “felperes felelőssége az ügyben nem csak azért merült fel, mert nem adott K-vitamint az újszülöttnak, hanem azért is, mert szakmai felügyelet nélkül vezette le a szülést, és megghamisíthatta az otthonaszülés dokumentációját.” mondatot; a „A papírokon feltüntették a BSC-típusú szülésznői végzettséggel rendelkező orvos nevét, mintha részt vett volna a szülés levezetésében- írja az Origo internetes portál.” mondatot; az “Egy másik eset 2015-ben lett...” kezdetű mondatból a “felperes által levezetett” mondatrészt; az “Az ő születését is felperes segítette volna, azonban nem ért oda időben, hiszen a helyszíntől 245 kilométerre lakott, de ennek ellenére mégis elvállalta” mondatot.

[47] Kötelezte az alperest a jogsértés abbahagyására és eltiltotta a felperes személyét érintő és jó hírnevét sértő további közlésektől.

[48] Kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 8 napon belül tegye közzé az ítélet rendelkező részéből az ítélet jogsértést megállapító részét az érintett cikkek elérhetőségi helyén - a cím alatt a szöveg felett - amíg az írások az interneten elérhetőek, azok eltávolítása esetén pedig az eredeti szöveggel azonos webcímen egy év időtartamra, továbbá, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 4.000.000 forint sérelemdíjat, valamint a tőkeösszezből 1.000.000 forint után 2019. február 26. napjától, továbbá 3.000.000 forint után 2021. augusztus 11. napjától kezdődően a kifizetés napjáig a mindenkori késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamatot és 700.000 forint perköltséget.

[49] Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívása 240.000 forint eljárási illetéket.

[50] Ítéletének indokolásában idézte a Ptk. 2:42. § (2) bekezdésben, a 2:43. § d) és e) pontjában, a 2:45. § (1) és (2) bekezdésében, a 2:48. § (1) bekezdésében, a 2:51 § (1) bekezdés a), b), c) és d) pontjában, a 2:52. § (1)-(3) bekezdésében, Magyarország Alaptörvénye IX. cikk (1) bekezdésében, valamint az Alkotmánybíróság 3/2015. (II. 2.) AB határozatában és a 7/2014. (III. 7.) AB határozatában foglaltakat.

[51] Abból indult ki, hogy az alperes közérdeklődésre számot tartó kérdésről tett közzé híradásokat, mert azokban egy országosan ismertté vált eset vonatkozásában a büntetőeljárással, a csecsemőknek kötelezően adandó K vitaminnal, valamint az otthonszüléssel is foglalkozott. Az íráskor tehát a közügyek szabad vitatását érintik, így valamennyi közlés „automatikusan” a véleménynyilvánítási szabadság nyújtotta magasabb szintű oltalmat élvezi.

[52] A sajtószabadság korlátozására irányadó alkotmányos szempontok és az azokat kibontó AB határozatok ismertetését követően azt vizsgálta, hogy a kifogásolt közlések tényállítások vagy vélemények-e.

[53] A 1., 2., 3., 6. és 10. sorszám alatt előterjesztett kereseti kérelmeket a Pp. 203. § (2) bekezdése alapján nem vitatottként tekintette és azokkal egyezően állapította meg a felperes jóhírnévhez és képmás védelméhez fűződő személyiségi jogának megsértését.

[54] A rendelkezésre álló adatok alapján megalapozottnak ítélte a jóhírnév és a személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jog megsértésének megállapítására, valamint a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés *b)*, *c)* és *d)* pontja szerinti, felróhatóságtól független szankciók alkalmazására irányuló kereseti kérelmeket is.

[55] Hangsúlyozta, hogy mivel a felperes összes kereseti kérelmét megalapozottnak ítélte, az alperes valamennyi személyiségi jogot sértő közlés miatt köteles sérelemdíj fizetésére.

[56] A sérelemdíj összegszerűségének megállapításakor figyelemmel volt arra, hogy az alperes „kiszolgáltatott helyzetben levő” személyeknek – a gyermeküket kórházon kívül világra hozni kívánó kismamáknak – „segítséget nyújtó” személyről híresztelte valótlanul, hogy tevékenységével egy csecsemő halálát okozta, illetve róla azt a látszatot keltette, miszerint tevékenysége több csecsemő halálához is hozzájárult. Valótlan adatokat közölt továbbá a végzettségéről, szakmai felkészültségéről, tevékenységéről. Emellett közzétette a felperes nevét és képmását, amivel – a felperesről valótlanosságokat közlő más sajtótermékek cikkeivel együtt – hozzájárult ahhoz, hogy a felperes tevékenysége ellehetetlenült.

[57] Köztudomású tényként fogadta el, hogy a felperes először csak stresszt élt meg a fokozott figyelmet és odaadást követelő munkája során, majd a későbbi események, feljelentések hatására jól jövedelmező praxisát megszüntetni kényszerült, aminek folytán anyagi kára is keletkezett, a férjével közösen nevelt gyermekeik eltartása is elnehezült. Nyomatékkal értékelte azt is, hogy a munkája iránt láthatóan elkötelezett felperes, aki folyamatosan képezte magát, a közlések megjelenését követően az egészségügyben nem tudott elhelyezkedni, korábban megkezdett tanulmányainak gyakorlati részét csak a fővárosba utazva tudta teljesíteni. A felperes a cikkek megjelenése óta munkát sem tud vállalni.

[58] Jelentős tényként értékelte, hogy a felperes nem közszereplő, ezáltal nincs magasabb tűrési kötelezettsége. A jogsértést kiemelkedően súlyosnak ítélte meg, ezért a sérelemdíj összegének meghatározása során annak preventív funkcióját is figyelembe vette. Az összes körülmény mérlegelésével azt állapította meg, hogy a felperes által kért sérelemdíj nem eltúlzott, a jogsértés súlyára és az alperes szándékos sérelemokozására figyelemmel.

[59] A Ptk. 2:52. § (1) bekezdése szerinti igénye vonatkozásában a felperes nem köteles bizonyítani a személyiségi jogának megsértése következtében őt ért nem vagyoni hátrányt. Az alperes azonban bizonyíthatja, hogy a jogsértéssel okozati összefüggésben a felperest nem érte sérelemdíj megítélését indokoló nemvagyoni hátrány, vagy kimentheti magát a felelősség alól annak bizonyításával is, hogy magatartása nem volt felróható. Az alperes a jogsértés eredményeként bekövetkező nemvagyoni hátránynak, és saját felróhatóságának hiányát nem állította.

[60] A felperesnek a kereseti kérelmeket határozottá kellett tennie a különböző személyiségi jogi sérelmek vonatkozásában igényelt sérelemdíj elkülönítésével, ugyanis a több jogalapon, azaz különböző személyiségi jogok megsértésére alapított sérelemdíj iránti igény valódi tárgyi keresethalmazatnak minősül (Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.20.663/2022/9.).

[61] Az alperest – a kereset kifejezett vitatása hiányában – a sérelemdíj összege után késedelmi kamat megfizetésére is kötelezte a Ptk. 6:48. § alapján.

[62] A pervesztes alperest a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte a felperes részére az ügyvédi munkadíjban megjelenő perköltség megfizetésére.

[63] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes fellebbezett. Jogorvoslati kérelmében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és a felperes részére megállapított sérelemdíj összegének 1.000.000 forintra mérséklését kérte.

[64] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés c) és d) pontjában foglaltakra alapította.

[65] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által a felperes részére megállapított sérelemdíj mértéke rendkívüli módon eltúlzott. A BH2016. 9.241. számú eseti döntés jogi érvelését felhasználva fejtette ki, hogy a személyiségi jogi jogsértés megállapításának nem automatikus következménye a sérelemdíj megítélése. A körülmények bírói mérlegelése adott esetben azt is eredményezheti, hogy a jogsértő nem kötelezhető sérelemdíj megfizetésére. E vonatkozásban a Kúria értelmezése alapján a jogosultat ugyan nem terheli a hátrány bizonyításának a következménye, azonban a Ptk. 2:52. § (1) bekezdéséből kitűnően az érintett az őt ért nem vagyoni sérelemért követelhet sérelemdíjat. Tehát a sérelemdíj funkciója a személyiségi jogok megsértésével okozott nem vagyoni sérelmek kompenzálása.

[66] Megismételte az elsőfokú eljárásban már előadott érvét, amely szerint az origo.hu hírportál kiadója ellen kezdeményezett személyiségi jogi perben kihirdetett jogerős bírósági ítélet alátámasztja, hogy ugyanezen sérelmezett közlések vonatkozásában a bíróság a felperes számára már megállapított 2.000.000 forint összegű sérelemdíjat. A két perbeli sajtóközleménynek az origo.hu portálon megjelent íráshoz képest nincs olyan többlettartalma, amely 4.000.000 forint összegű sérelemdíjra jogosítaná a felperest, legfeljebb 1.000.000 forint sérelemdíj megállapítása indokolt.

[67] Megismételte a Fővárosi Ítéltábla az 1.Pf.20.825/2021/4. számú ítéletének [31] bekezdésében kifejtett értékelési szempontot is. Álláspontja szerint a felperes részére megítélendő sérelemdíj mértékének meghatározása során figyelembe kell venni azt, hogy a korábban ugyanilyen közlésekkel megjelent cikkhez képest a felperest érte-e további nem vagyoni sérelem, illetve jogosult-e a már megállapított 2.000.000 forint összegű sérelemdíjon felül további sérelemdíjra.

[68] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, az alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Költségigényét a csatolt megbízási szerződés alapján 150.000 forintban számította fel.

[69] A bíróság a korábban megítélt sérelemdíjat más perben, más felek között, korábban megjelent cikkek alapján ítélte meg a részére, ezen az alapon tehát az alperes nem mentesülhet a sérelemdíj fizetési kötelezettség alól. A jogsértés súlyát növeli, hogy az alperes a tudatos lejárató-kampány résztvevőjeként a valótlan állításokat többször megismételte. Ezt a körülményt a sérelemdíj mértékének megállapításakor – a 2:52. § (3) bekezdése alapján – hangsúlyosan kell figyelembe venni. Az alperes által hivatkozott kúriai döntésnek nem az az elvi tartalma, hogy egy jogsértéssel összefüggésben már korábban más felek között megállapított sérelemdíj kizárja az új magatartással megvalósuló jogsértés miatt alkalmazandó sérelemdíj megállapítását. A felperes az alperes tudatos és a szakmai szabályokat figyelmen kívül hagyó, így felelősségét erősítő magatartását, a sérelem

súlyosságát, ismétlődő jellegét igazolta, a sérelemdíjat erre figyelemmel, egy összegben határozta meg keresetében.

[70] Érvelése szerint a bíróságnak arra kell figyelemmel lennie, hogy több, egymástól független jogsértés valósult meg, a személyét szakmaiatlansággal és gyermekek halálával hozták összefüggésbe. Az alperes felróhatóan járt el, hiszen többször ismételte a tudatosan valótlan állításokat, és a reá irányadó szakmai jogszabályi előírásokat sem tartotta be, a tényeket nem ellenőrizte, őt nem kereste meg.

[71] Az elsőfokú bíróság a felperes meghallgatása során meggyőződött arról, hogy a jogsértések folytán a köztudomású sérelmen felül komoly egzisztenciális és lelki traumát szenvedett el, amely miatt választott életpályáját módosítania kellett. Az ellene irányuló kampány következtében, a korábbi szakmáján belül elismert és magasan képzett szakemberként, ráadásul a szakmai lehetőségek hazai fejlesztéséért aktívan tevékenykedő szülésznőként kénytelen volt feladni a megélhetését biztosító munkáját. Azóta sem tudott visszatérni korábban elhivatottan végzett foglalkozásához. Az alperes magatartása kihatott a magánéletére is, hiszen a családján belül is traumatikus helyzetet teremtett a szakmai és emberi hiteltelenségével. A megállapított sérelemdíj ezért összecsúszásában nem eltűzött.

[72] Megítélése szerint a sérelemdíjnak a részére nyújtott kompenzáción túl polgári jogi „büntetés” funkciója is van, amely a jelen esetben azért is indokolt, mert a sérelmezett cikkek egy tudatos és elhúzódozó lejárató sorozat részei voltak az alperes által kiadott online terméken belül, valamint az egyéb portálokon megjelenő tartalmakkal összefüggésben is.

[73] A fellebbezés alaptalan.

[74] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A felülbírálat során a Pp. 380. §-ban megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, így – az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelemre tekintettel – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött.

[75] Felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdésének megfelelően a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta. Erre tekintettel – fellebbezés hiányában, a Pp. 358. § (5) bekezdés harmadik mondatában foglaltak alapján – nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének jogsértést megállapító, a felperes meghatározott személyes adatainak és képmásának törlését elrendelő, az alperest a jogsértés abbahagyására kötelező és a további jogsértéstől eltiltó, az elsőfokú ítélet rendelkező részének közzétételére vonatkozó, továbbá az alperest a sérelemdíj tekintetében késedelmi kamat fizetésére kötelező rendelkezéseket.

[76] A másodfokú bíróság a felülbírálat eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel érintett részben az irányadó anyagi jognak megfelel, a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés nem vonható le. Ebben a körben az alperes a fellebbezésében előadást nem is tett, abban csupán az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét, a sérelemdíj megállapított összegét vitatta. Azt állította, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy a korábban a perbelihez hasonló közléseket a nyilvánosság elé táró cikk nem vagyoni következményeihez képest a felperest érte-e további nem vagyoni sérelem, illetve jogosult-e a már megállapított 2.000.000 forint összegben felül további sérelemdíjra.

[77] A Pp. 369. § (1) bekezdés d) pontja szerint a másodfokú bíróság jogszabálysértés megállapítása nélkül is felülmérlegelheti az elsőfokú bíróságnak az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntését.

[78] A sérelemdíj összegének meghatározása során a mérlegeléssel hozott döntés a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésének rendelkezésén alapul. Az anyagi jogi mérlegelési jogkör átszáll a másodfokú bíróságra, tehát az ilyen mérlegelési jogkörben hozott döntés

felülmérlegelhetősége is a felülbírálati jogkör része. Ennek alapján a másodfokú bíróság – a fellebbezési kérelemben és az ellenkérelemben előadott keretek között – akkor is megváltoztathatja az anyagi jogi mérlegelési jogkörben hozott elsőfokú határozatot, ha az egyébként nem jogszabálysértő.

[79] A nem vagyoni kártérítés intézményéhez képest a sérelemdíjnak többes rendeltetése, funkciója van, amely azt jelenti, hogy a kompenzáció mellett büntető kártérítésként is funkcionál, továbbá preventív szerepet is betölt (a Kúria Pfv.IV.20.387/2018/6., Pfv.IV.20.382/2019/5. számú határozatai). Annak eldöntése során, hogy e funkciók az adott esetben milyen összegű sérelemdíj alkalmazása mellett érvényesülhetnek, a Ptk. 2:52. § (3) bekezdése alapján figyelembe kell venni az eset összes körülményeit, különösen a jogsértés súlyát, ismétlődő jellegét, a felróhatóság mértékét, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatását.

[80] A Ptk. 2:52. § (2) bekezdése alapján a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire – különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára – a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni, azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges. Az utóbbi fordulat a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti a felperest, a köztudomás szerinti tényként értékelhető nem vagyoni sérelmet azonban meg kell jelölnie. A sérelmet szenvedett fél – a kialakult ítélkezési gyakorlatnak megfelelően – nincs elzárva attól sem, hogy a köztudomás szerint is elfogadható hátrányt meghaladó egyéb olyan, a jogsértéssel összefüggésben bekövetkezett sérelmet igazoljon, amely magasabb összegű sérelemdíj megállapítását alapozza meg. Az alperes pedig bizonyíthatja, hogy a jogsértéssel okozati összefüggésben a felperest nem érte sérelemdíj megítélését indokoló nem vagyoni hátrány vagy kimentheti magát a felelősség alól annak bizonyításával is, hogy magatartása nem volt felróható.

[81] A bíróságnak e – köztudomásúként figyelembe vehető – tények és az őket meghaladóan előadott és bizonyított hátrányok alapján kell mérlegeléssel megállapítania azt az összeget, amely adott esetben a sérelemdíj két funkciójának érvényesülését biztosítja. Ennek során figyelemmel kell lennie az eset körülményeire, a személyi sérelem súlyára, következményeire, a károsodáskor fennálló ár- és értékviszonyokra, továbbá az összehasonlításra alkalmas más ügyekben hozott bírósági döntésekre is.

[82] Az adott esetben köztudomásúként fogadható el – a felperes és az elsőfokú bíróság által is ilyenként értékelt – az a körülmény, hogy egy csecsemő halálát a tevékenységével összefüggésbe hozó valótlan állítás a társadalmi megítélésének csorbítására alkalmas, mint ahogyan az is, hogy a valótlan állítás, illetve annak a hamis látszatnak a keltése, hogy a tevékenysége több csecsemő halálához hozzájárult, a felperesnél stresszt váltott ki, őt pszichésen hátrányosan érintette. Köztudomásúként fogadható el az is, hogy mindezek, továbbá a felperes végzettségére, szakmai felkészültségére, tevékenységére vonatkozó hamis információk nyilvánosság elé tárása a felperes szakmai tevékenységének gyakorlását elnehezítette. Mindemellett a felperes a perben a köztudomásúakat meghaladó további hátrányokat is bizonyított: választott hivatását gyakorolni nem tudja, praxisát megszüntetni kényszerült, a tanulmányai is nehézségbe ütköztek.

[83] Értékelni kellett azt is, hogy nem egy, hanem több egymástól független jogsértés valósult meg, az alperes jelentős olvasói közönséggel rendelkező hírportál, a jogsértő közlések nagyobb nyilvánosság előtt váltak ismertté, a jogsértések súlya tehát jelentős. Az alperes a felperes szakmai tevékenységét valóságalapot nélkülöző közlésekkel kívánta a közérdeklődés középpontjába helyezni, valótlanul tulajdonított az érintett személynek olyan cselekvőséget, amely reá nézve a köztudomás szerint is súlyosan sértő. Az alperes felróhatóan járt el, hiszen többször ismételte a tudatosan valótlan állításokat, és a szakmai, jogszabályi

előírásokat sem tartotta be, nem járt utána a tényeknek, a felperest nem kereste meg. Mindezen közlésekkel a felperes magánszférájának egy fontos szeletét, a hivatását érintette, a valótlan állítások következtében a felperes végső soron szeretett hivatásának feladására kényszerült. Az alperes a felperes tiltakozása ellenére az írásokból a felperes személyes adatait nem törölte.

[84] A jelen ügyben indokolt a sérelemdíj magánjogi büntető funkciójának hangsúlyos kifejezésre juttatása is. Az alperes, illetve újságírója a hivatása gyakorlása körében elvárható gondosságot, körültekintést elmulasztotta. Erre tekintettel pedig a magánjogi büntető szankciónak, a visszatartó erőnek is érvényesülnie kell. Az Alkotmánybíróság határozatai alapján a sajtó tájékoztató tevékenységének szabadsága nem korlátlan, hanem más alapvető jogok, vagy alkotmányos értékek érvényesülése érdekében kötelezettségekkel tűzdelt. A sajtószabadság gyakorlása önmagában nem terjed ki a valótlanítások közzétételére, sőt az újságírók egyik fő felelőssége éppen a közölt hírek, információk hitelességének ellenőrzése {34/2017. (XII. 11.) AB határozat [42]}. A sajtót a sajtószabadság gyakorlása nem jogosítja fel arra, hogy egy egyébként is érzékeny, a társadalmi viták keresttüzében álló témában, az otthonszülés kérdéskörében valótlan állításokkal próbálja egy közszereplő politikus házastársának szakmai ténykedésére irányítani a figyelmet, ezzel célozva a politikus hiteltelenítését.

[85] A Kúria által a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény hatálya alatt, a nem vagyoni sérelmekkel kapcsolatban kialakított gyakorlat szerint a nem vagyoni kártérítés összege nem határozható meg tiszta matematikai műveletek elvégzésével, részelemek összeadásával és kivonásával. A nem vagyoni kártérítés összegét a bíróságnak mindig az adott eset összes körülményének együttes értékelésével kell olyan összegben meghatároznia, amely az okozott és elszennvedett sérelem, hátrány kiegyensúlyozására alkalmas (Pfv.III.20.735/2016/3.). A nem vagyoni kártérítés összegének meghatározása során az összehasonlításra alkalmas más ügyekben hozott döntéseket is értékelni kell. Ez azonban semmiképpen sem jelenthet valamiféle mechanikus, számszerűsíthető összevetésen alapuló vizsgálatot (Pfv.III.22.392/2016/6.).

[86] Az előbbi megfontolásokra figyelemmel tévesen érvelt az alperes fellebbezésében azzal, hogy az ugyanazon közlések miatt több sajtószervvel szemben érvényesített igények csak összességükben értékelhetők. Az elsőfokú bíróság által megítélt sérelemdíj összegével kapcsolatban az előbbi körülmények együttes értékelése sem tette lehetővé olyan következtetés levonását, hogy a felperes a követelt mértékű sérelemdíjra ne lenne jogosult.

[87] A Ptk. 2:52. § (3) bekezdésének rendelkezéseiből nem következik, hogy a felperes részére más kiadókkal szemben, hasonló közlések vonatkozásában korábban megítélt sérelemdíj összegét a jelen perben megállapított sérelemdíj összegénél feltétlenül csökkentő tényezőként kell figyelembe venni. A korábbi perek a 2019. január-februári időszakban közzétett híryananyagok miatt indultak, amelyhez képest a jelen ügyben vizsgálendő újabb cikk közzétételére két és fél évvel később, a jogerős bírósági határozatok tartalmának teljes figyelmen kívül hagyásával került sor. A 2021. augusztus 10-i hír részben ismételte a bíróságok által korábban már jogsértő tartalmúnak minősített közléseket, amely körülmény önmagában is kizárja a sérelemdíj összegének korábbi kompenzációra hivatkozással történő csökkentését.

[88] A Fővárosi ítéltábla megállapítása szerint az elsőfokú bíróság az adott eset összes körülményeit helytállóan mérlegelte, a felperes által a fellebbezésben felülmérlegelést megalapozó körülményként megjelölt ok pedig a sérelemdíj csökkentésére nem alkalmas. Az érdemi döntésben megjelölt összeg a jogsértés összességében kiváltott hatására, súlyára,

valamint a sérelemdíj kompenzációs és preventív funkciójának érvényre juttatására figyelemmel eltúlzottnak nem tekinthető és illeszkedik a Kúria ítélezési gyakorlatához.

[89] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel érintett rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. A felperesnek járó másodfokú perköltség megfizetésére a pervesztes alperest kötelezte a Pp. 364. §-a szerint irányadó Pp. 81. § (1) és (5) bekezdése és a 83. § (1) bekezdése alapján. Az ügyvédi munkadíj összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése szerint, a megbízási szerződésnek megfelelően felszámított összeggel azonosan határozta meg.

[90] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán meg nem fizetett fellebbezési illeték megfizetésére a pervesztes alperes a Pp. 101. § (1) bekezdése, a 102. § (1) bekezdése, és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 46. § (1) bekezdése értelmében köteles.

[91] A Fővárosi Ítéltábla a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet – 2023. január 1-jétől, a 26/2022. (XII. 6.) IM rendelettel módosított – 3. § (2) bekezdésének megfelelően döntött az illeték megfizetéséről.

[92] Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény 70. §-ával megállapított Itv. 78. §-ának (4) bekezdése alapján a fizetendő illeték a bírósági határozat jogerőre emelkedésétől – a jelen esetben az ítéltáblai határozat meghozatalának napjától – számított 60. napon esedékes.

[93] A másodfokú bíróság tájékoztatja a felperest, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni. Amennyiben az illeték megfizetésére történő felhívásnak önként nem tesznek eleget a megjelölt határidőben, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Budapest, 2023. február 16.

dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

dr. Stecbauer Anita s.k.
bíró